

מסכת מנחות

פרק א משנה ד

פיצד לא קרב המזביר כמצותו. קמץ חוץ למקומו, ונתן בכלי
והלף והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו ונתן בכלי
והלף והקטיר חוץ למקומו, או שקמץ ונתן בכלי והלף
והקטיר חוץ למקומו, מנחת חוטא ומנחת קנאות שקמץן שלא
לשמן ונתן בכלי והלף והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ
לזמנו, ונתן בכלי והלף והקטיר שלא לשמן, או שקמץ ונתן
בכלי והלף והקטיר שלא לשמן, זה הוא שלא קרב המזביר
כמצותו. לאכל כזית בחוץ וכזית למחר, כזית למחר וכזית
בחוץ, כחצי זית בחוץ וכחצי זית למחר, כחצי זית למחר
וכחצי זית בחוץ, פסול ואין בו כרת. אמר רבי יהודה, זה
הכלל, אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום, פגול
וחיבים עליו כרת. ואם מחשבת המקום קדמה למחשבת
הזמן, פסול ואין בו כרת. וחכמים אומרים, זה וזה פסול ואין

בו כֶּרֶת. לֶאֱכֹל כֶּחֱצִי זֵית וְלֶחֱקוֹטִיר כֶּחֱצִי זֵית, כָּשִׁיר, שְׂאִין
אֲכִילָה וְהִקְטָרָה מִצֵּטֶרֶף:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org